

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (hetedik tanács)

2008. december 19. *

A C-551/07. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) a Bírósághoz 2007. december 11-én érkezett, 2007. november 22-i határozatával terjesztett elő az előtte

Deniz Sahin

és

a **Bundesminister für Inneres**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: A. Ó Caoimh tanácselnök, J. N. Cunha Rodrigues (előadó) és J. Klučka bírák,

* Az eljárás nyelve: német.

főtanácsnok: J. Mazák,
hivatalvezető: R. Grass,

mivel eljárási szabályzata 104. cikke 3. §-ának első bekezdése alapján a Bíróság indokolt végzéssel kíván határozni,

a főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

- ¹ Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.; helyesbítések: HL 2004. L 229., 35. o., HL 2005. L 197., 34. o., HL 2007. L 204., 28. o.; a továbbiakban: irányelv), az EK 18. és EK 39. cikk, valamint a családi élet tiszteletben tartásához való alapvető jog értelmezésére vonatkozik.

- 2 A kérelmet a török állampolgárságú D. Sahin és a Bundesminister für Inneres (szövetségi belügyminiszter) közötti, huzamos tartózkodási kártya kiállítása ügyében indult jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

- 3 Az irányelv 1. cikke értelmében:

„Ez az irányelv megállapítja:

- a) az uniós polgárok és családtagjaik által a tagállamok területén a szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jog gyakorlására vonatkozó feltételeket;
- b) az uniós polgárok és családtagjaik huzamos tartózkodáshoz való jogát a tagállamok területén;

- c) az a) és b) pontban meghatározott jogok korlátait közrendi, közbiztonsági és közegészségi okokból.”

4 Az irányelv 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

1. »uniós polgár«: egy tagállam állampolgárságával rendelkező bármely személy;

2. »családtag«:

a) a házastárs;

b) az uniós polgár élettársa, akivel egy tagállam jogszabályai alapján létrejött regisztrált élettársi kapcsolatban él, ha a fogadó tagállam jogszabályai a regisztrált élettársi kapcsolatot a házassággal egyenértékűnek tekintik, és a fogadó tagállam vonatkozó jogszabályaiban megállapított feltételekkel összhangban;

c) az uniós polgár, házastársa, vagy a b) pontban meghatározott élettársa egyenesági leszármazottai, akik 21. életévüket nem töltötték be vagy eltartottak;

d) az uniós polgár, házastársa, vagy a b) pontban meghatározott élettársa eltartott egyenesági felmenői;

3. »fogadó tagállam«: az a tagállam, ahova az uniós polgár költözik azért, hogy a szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogát gyakorolja.”

5 Az irányelv 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ezt az irányelvet kell alkalmazni mindazokra az uniós polgárookra, akik olyan tagállamba költöznek, vagy olyan tagállamban tartózkodnak, amelynek nem állampolgárai, valamint az őket kísérő vagy hozzájuk csatlakozó, a 2. cikk 2. pontjában meghatározott családtagjaikra.

(2) Az érintett személyek saját jogon való szabad mozgásának és tartózkodásának sérelme nélkül, a fogadó tagállamnak a nemzeti jogszabályaival összhangban meg kell könnyítenie az alábbi személyek beutazását és tartózkodását:

- a) a 2. cikk 2. pontjának hatálya alá nem tartozó más családtagok, állampolgárságukra tekintet nélkül, akik abban az országban, amelyből érkeznek, az elsődleges tartózkodási joggal rendelkező uniós polgár eltartottjai, vagy vele egy háztartásban élnek, vagy akik súlyos egészségügyi okokból kifejezetten az uniós polgár személyes gondoskodását igénylik;
- b) az uniós polgár élettársa, akivel tartós, megfelelően igazolt kapcsolatot tart fenn.

A fogadó tagállam kötelezettséget vállal e személyek személyes körülményeinek alapos vizsgálatára, és megindokolja e személyek beutazásának vagy tartózkodásának megtagadását.”

6 Az irányelv 6. cikke kimondja:

„(1) Az uniós polgárokat érvényes személyazonosító igazolvány vagy útlevél birtokában külön feltételek és más formai követelmények nélkül három hónapig megilleti a tartózkodás joga egy másik tagállam területén.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni az érvényes útlevelemmel rendelkező azon családtagokra is, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, és az uniós polgárt kísérik, vagy hozzá csatlakoznak.”

7 Az irányelv 7. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében:

„(1) Valamennyi uniós polgárt megilleti a tartózkodás joga egy másik tagállam területén három hónapot meghaladó időtartamra, ha:

- a) munkavállalók vagy önálló vállalkozók a fogadó tagállamban; vagy
- b) elegendő forrásokkal rendelkeznek önmaguk és családtagjaik számára ahhoz, hogy ne jelentsenek indokolatlan terhet a fogadó tagállam szociális segítségnyújtási rendszerére tartózkodásuk időtartama alatt, és a fogadó tagállamban teljes körű egészségbiztosítással rendelkeznek; vagy
- c) – tanulmányok folytatásának fő céljából, ideértve a szakképzést is, beiratkoztak egy magán- vagy közoktatási intézménybe, amelyet a fogadó tagállam akkreditált vagy tart fenn jogszabályai vagy közigazgatási gyakorlata alapján, és
 - teljes körű egészségbiztosítással rendelkeznek a fogadó tagállamban, és nyilatkozzal vagy választásuk szerint más azzal egyenértékű eszközzel bizonyítják

a megfelelő nemzeti hatóságnál, hogy elegendő forrással rendelkeznek önmaguk és családtagjaik számára ahhoz, hogy a tartózkodásuk időtartama alatt ne jelentsenek terhet a fogadó tagállam szociális segítségnyújtási rendszerére; vagy

- d) az a), b) vagy c) pontban meghatározott feltételeket teljesítő uniós polgárt kísérő vagy hozzá csatlakozó családtagok.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tartózkodás jogát ki kell terjeszteni azokra a családtagokra, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, és az uniós polgárt kísérik vagy hozzá csatlakoznak a fogadó tagállamban, feltéve hogy az uniós polgár megfelel az (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett feltételeknek.”

- 8 Az irányelv 9. cikke a következőképpen szól:

„(1) A tagállamok tartózkodási kártyát állítanak ki egy uniós polgár azon családtagjai számára, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, ha a tartózkodás tervezett időtartama meghaladja a három hónapot.

(2) A tartózkodási kártya iránti kérelem benyújtásának határideje nem lehet rövidebb a megérkezés napjától számított három hónapnál.

(3) A tartózkodási kártya kérelmezésére vonatkozó követelménynek való meg nem felelés esetén az érintett személy arányos és megkülönböztetésmentes szankcióval sújtható.”

9 Az irányelv 10. cikke kimondja:

„(1) Az uniós polgár azon családtagjainak tartózkodáshoz való jogát, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, a »Tartózkodási kártya uniós polgár családtagjai számára« elnevezésű dokumentum kiállításával kell igazolni, amelyet a kérelem benyújtásának napjától számított legfeljebb hat hónapon belül kell kiadni. A tartózkodási kártya iránti kérelemről szóló igazolást azonnal ki kell állítani.

(2) A tartózkodási kártya kiállításához a tagállamok a következő dokumentumok bemutatását írják elő:

- a) érvényes útlevél;
- b) a családi vagy regisztrált élettársi kapcsolat fennállását tanúsító dokumentum;
- c) annak az uniós polgárnak a bejelentkezéséről szóló igazolás, vagy bejelentkezési rendszer hiányában annak az uniós polgárnak a fogadó tagállamban való tartózkodásának bármely más bizonyítéka, akit kísérnek, vagy akihez csatlakoznak;

- d) a 2. cikk 2. c) és d) pontjába [helyesen: 2. pontjának c) és d) alpontjába] tartozó esetekben annak dokumentummal történő bizonyítása, hogy az ott meghatározott feltételek teljesülnek;

[...]”

10 Az irányelv 27. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) E fejezet rendelkezéseire is figyelemmel, a tagállamok korlátozhatják az uniós polgárok és családtagjaik szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogát, állampolgárságra tekintet nélkül, közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okokból. Ezek az okok nem szolgálhatnak gazdasági célokat.

(2) A közrendi vagy közbiztonsági okokból hozott intézkedéseknek meg kell felelniük az arányosság elvének, és kizárólag az érintett egyén személyes magatartásán alapulhatnak. Korábbi büntetőítéletek önmagukban nem képezhetik ezen intézkedések meghozatalának az alapját.

Az érintett egyén személyes magatartása valódi, közvetlen és kellően súlyos veszélyt kell, hogy jelentsen a társadalom valamely alapvető érdekére. Az adott ügghöz közvetlenül nem kapcsolódó, vagy az általános megelőzési megfontolásokon alapuló indokolások nem elfogadhatóak.”

11 Az irányelv 35. cikke kimondja:

„A tagállamok elfogadhatják a szükséges intézkedéseket, hogy megtagadják, megszüntessék vagy visszavonják az ezen irányelv által juttatott bármely jogot, joggal való visszaélés vagy csalás, mint például érdekházasság esetében. Bármely ilyen intézkedésnek arányosnak kell lennie, és összhangban kell állnia a 30. és 31. cikkben megállapított eljárási biztosítékokkal.”

A nemzeti szabályozás

- 12 A letelepedésről és tartózkodásról szóló törvény (Niederlassungs- und Aufenthaltsgesetz, BGBl. I., 100/2005; a továbbiakban: NAG) alapügyben alkalmazandó változata 1. §-ának (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A jelen szövetségi törvény nem alkalmazható azon külföldiekre, akiket:

1. a menedéjogról szóló 2005. évi törvény ([Asylgesetz 2005], BGBl. I., 100. sz.) vagy – ha a jelen szövetségi törvény eltérően nem rendelkezik – a menedéjogra vonatkozó korábbi törvényi rendelkezések alapján illet meg a tartózkodás joga.

[...]”

13 A NAG 51. §-a a következőképpen rendelkezik:

„Azok a szabad mozgáshoz való jogukat gyakorló EGT polgárok, akik három hónapot meghaladóan tartózkodnak az ország területén, jogosultak letelepedni, ha:

1. Ausztriában munkavállalók vagy önálló vállalkozók;
2. ők és családtagjaik megfelelő egészségbiztosítással rendelkeznek, és igazolják, hogy elegendő forrásokkal rendelkeznek ahhoz, hogy ne jelentsenek indokolatlan terhet a fogadó tagállam szociális segítségnyújtási rendszerére letelepedésük időtartama alatt, vagy
3. tanulmányokat folytatnak egy jogszabályok alapján akkreditált köz- vagy magán-oktatási intézményben, és teljesítik a 2. pontban meghatározott feltételeket.”

14 E törvény 52. §-a kimondja:

„A szabad mozgás jogával rendelkező EGT polgárok (51. §) azon hozzátartozói, akik maguk is EGT polgárok, jogosultak letelepedni, ha:

1. házastársak;

[...]

és házastársukat kísérik, vagy hozzá csatlakoznak.”

15 A NAG 54. §-ának (1) bekezdése szerint:

„A szabad mozgás jogával rendelkező EGT polgárok (51. §) azon hozzátartozói, akik nem EGT polgárok, és teljesítik az 52. § 1–3. pontjában meghatározott feltételeket, jogosultak a letelepedésre. Számukra, kérelemre, tíz évre szóló huzamos tartózkodási kártyát kell kiállítani. E kérelmet legkésőbb a letelepedéstől számított három hónap lejártaát követően kell benyújtani.”

16 Az 1997. évi menedékjogról szóló törvény (Asylgesetz 1997, BGBl. I., 76/1997) 19. §-a értelmében:

„(1) Azon menedékkérőket, akik [...] az ország területén tartózkodnak, az ideiglenes tartózkodás joga illeti meg, kivéve ha kérelmük valamely kifejezett okból elutasítandó lenne. [...]

[...]

(3) Az ideiglenes tartózkodáshoz való jogot azon menedékkérők számára, akiket e jog megillet, hivatalból kell igazolni. [...]

[...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- ¹⁷ Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kiderül, hogy D. Sahin 2003. június 15-én érkezett Ausztriába, és ott 2003. október 3-án menedékjog iránti kérelmet nyújtott be. Mivel e kérelem tárgyában nem született jogerős határozat, az érintettet az 1997. évi menedékjogról szóló törvény alapján ideiglenes tartózkodási jog illeti meg.
- ¹⁸ D. Sahin 2006. április 22-én házasságot kötött egy német állampolgárral. A kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott információk szerint legalább 2003. október 10-e óta közös háztartásban, illetve 2005. július 19-e óta az akkor született gyermekükkel együtt élnek.
- ¹⁹ D. Sahin házasságkötésére hivatkozással 2006. május 29-én a NAG 54. §-a szerinti huzamos tartózkodási kártya kiállítása iránti kérelmet nyújtott be. A Landeshauptmann von Niederösterreich a NAG 1. cikke (2) bekezdése 1. pontja alapján elutasította ezt a kérelmet.

20 A Bundesminister für Inneres 2007. március 14-i határozatával elutasította a D. Sahin által a Landeshauptmann von Niederösterreich határozata ellen benyújtott fellebbezést. A Bundesminister für Inneres szerint a NAG és annak 54. §-a nem alkalmazható az érintettre az ez utóbbit a menedékjogra vonatkozó jogszabályok alapján megillető ideiglenes tartózkodási jog miatt. Ezenfelül D. Sahin német házastársa, aki saját szavai szerint „3 éve Ausztriában él”, és ott munkát végez, olyan időpontban élt a szabad mozgáshoz való jogával, amikor a felperes már Ausztriában tartózkodott, miáltal a kísérés vagy csatlakozás követelménye, amint azt a NAG 52. §-ának utolsó mondata rögzíti, amelynek célja, hogy a szabad mozgás jogával élő személyhez a családtagja csatlakozzon vagy őt elkísérje, nem teljesült. E tekintetben a Bundesminister für Inneres utalt az irányelv 7. cikkének (2) bekezdésére is.

21 D. Sahin keresetet nyújtott be a Bundesminister für Inneres határozata ellen a Verwaltungsgerichtshof előtt, amely felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1. a) Úgy kell-e értelmezni a [...] 2004/38 [...] irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, 6. cikkének (2) bekezdését, valamint 7. cikke (1) bekezdésének d) pontját és 7. cikkének (2) bekezdését, hogy e rendelkezések azokra – az irányelv 2. cikkének 2. pontja szerinti értelemben vett – családtagokra is vonatkoznak, akik az uniós polgártól függetlenül érkeztek a fogadó tagállamba (az irányelv 2. cikkének 3. pontja), és csak ott szereztek hozzátartozói jogállást vagy alapítottak az uniós polgárral családot?

b) Igenlő válasz esetén függ-e ez attól, hogy a családtag a hozzátartozói jogállás megszerzésének vagy a családalapításnak az időpontjában jogszerűen tartózkodik-e a fogadó tagállamban? Ha igen, elegendő-e a jogszerű tartózkodáshoz, hogy a családtagot pusztán menedékkérői jogállásánál fogva illeti meg a tartózkodás joga?

- c) Ha az a) és b) pontban megfogalmazott kérdésekre adandó válasz alapján az irányelvből nem következik a tartózkodásra »pusztán« menedékkérőként jogosult és a fogadó tagállamba az uniós polgártól függetlenül érkezett, hozzátartozói jogállást csak a fogadó tagállamban szerzett vagy az uniós polgárral családot csak a fogadó tagállamban alapító családtag tartózkodáshoz való joga: tekintet nélkül erre – a családi élet tiszteletben tartásához való alapvető jog fényében – levezethető-e az EK 18., illetve az EK 39. cikkből a tartózkodáshoz való jog olyan esetben, amelyben a családtag szűk négy éve tartózkodik a fogadó tagállamban, és ott egy uniós polgárral – akivel mintegy három és fél éve együtt él, és akivel egy 20 hónapos közös gyermeke van – egy éve házasságban él?
2. Ellentétes-e az irányelv 9. cikkének (1) bekezdésével és 10. cikkének (1) bekezdésével az olyan nemzeti szabályozás, amely alapján valamely uniós polgárnak azon családtagjai, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, és akiket a közösségi jog, különösen az irányelv 7. cikke (2) bekezdésének alapján illet meg a tartózkodás joga, csak azért nem kaphatnak tartózkodási kártyát (»Tartózkodási kártya uniós polgár családtagjai számára«), mert a fogadó tagállam menedékjogra vonatkozó törvényi rendelkezései alapján ezen államban (ideiglenes) tartózkodásra jogosultak?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Előzetes észrevételek

- 22 Az eljárási szabályzat 104. cikke 3. §-a első bekezdésének megfelelően, amennyiben a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra terjesztett kérdés azonos egy olyan kérdéssel, amelyről a Bíróság már határozatot hozott, vagy az ilyen kérdésre a válasz egyértelműen levezethető az ítélkezési gyakorlatból, a Bíróság – a főtanácsnok meghallgatását

követően – indokolt végzéssel bármikor határozhat, amelyben utal a korábbi ítéletre vagy a vonatkozó ítélkezési gyakorlatra.

- 23 A Bíróság úgy ítéli meg, hogy a jelen ügyben ez az eset áll fenn.

Az első kérdés a) és b) pontjáról

- 24 A kérdést előterjesztő bíróság az első kérdése a) és b) pontjában lényegében arra vár választ, hogy az irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, 6. cikkének (2) bekezdését, valamint 7. cikke (1) bekezdésének d) pontját és 7. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelkezések vonatkoznak azokra a családtagokra, akik az uniós polgártól függetlenül érkeztek a fogadó tagállamba, és csak ott szereztek hozzátartozói jogállást vagy alapítottak az uniós polgárral családot. A kérdést előterjesztő bíróság azt is tudni szeretné, hogy van-e jelentősége, hogy a családtag a hozzátartozói jogállás megszerzésének vagy a családalapításnak az időpontjában jogszerűen tartózkodik-e a fogadó tagállamban, illetve – igenlő válasz esetén – hogy a jogszerű tartózkodáshoz elegendő-e, hogy a családtagot pusztán menedékkérői jogállásánál fogva illeti meg a tartózkodás joga.
- 25 Az irányelv 3. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az irányelvet alkalmazni kell mindazokra az uniós polgárookra, akik olyan tagállamba költöznek vagy olyan tagállamban tartózkodnak, amelynek nem állampolgárai, valamint az őket kísérő vagy hozzájuk csatlakozó, a 2. cikk 2. pontjában meghatározott családtagjaikra.

- 26 Az irányelvnek a három hónapig tartó, illetve a három hónapot meghaladó tartózkodás jogára vonatkozó 6., illetve 7. cikke az uniós polgár azon családtagjai vonatkozásában, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, a tartózkodási joggal rendelkezéshez azt is megköveteli, hogy az uniós polgárt „kísér[jé]k” vagy hozzá „csatlakoz[za]nak” a fogadó tagállamban.
- 27 A Bíróság a C-127/08. sz., Metock és társai ügyben 2008. július 25-én hozott ítélete (EBHT 2008., I-6241. o.) 87. és 88. pontjában kimondta egyrészt azt, hogy ahhoz, hogy az uniós polgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagjai az irányelv által biztosított jogokban részesüljenek, e rendelkezések közül egyik sem követeli meg, hogy az uniós polgár a fogadó tagállamba való beutazását megelőzően családot alapítson, másrészt pedig azt, hogy ellenkezőleg, a közösségi jogalkotó annak előírásával, hogy az uniós polgár családtagjai az uniós polgárhoz csatlakozhatnak a fogadó tagállamban, éppen azt a lehetőséget ismerte el, hogy az uniós polgár csak azt követően alapít családot, hogy a szabad mozgáshoz való jogát gyakorolta.
- 28 Ezenkívül az említett ítélet 93. pontjában a Bíróság kimondta, hogy az irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében szereplő „[az uniós polgárokat] kísérő vagy hozzájuk csatlakozó [...] családtag[ok]” fordulat kiterjed az uniós polgár valamennyi olyan családtagjára, akik az uniós polgárral együtt utaztak be a fogadó tagállamba, valamint akik az uniós polgárral e tagállamban tartózkodnak, e második esetben tekintet nélkül arra, hogy a harmadik ország állampolgárai az említett tagállamba az uniós polgár beutazását megelőzően vagy azt követően utaztak-e be, valamint tekintet nélkül arra is, hogy a beutazásukat megelőzően vagy azt követően váltak-e az uniós polgár családtagjává.
- 29 A Bíróság a fent hivatkozott Metock és társai ügyben hozott ítélete 95. pontjában úgy ítélte meg, hogy attól az időponttól, hogy az uniós polgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagját az irányelv alapján megilleti a fogadó tagállamba való beutazás és az ott-tartózkodás joga, a fogadó tagállam e jogot csak az irányelv 27. és 35. cikkének betartása mellett korlátozhatja.

- 30 Ugyanezen ítélet 96. pontjából az következik, hogy az említett 27. cikk betartása többek között akkor kötelező, ha valamely tagállam szankciókat kíván alkalmazni a harmadik ország állampolgárságával rendelkező személlyel szemben amiatt, hogy a területére a nemzeti bevándorlási jogszabályok megsértésével utazott be, illetve a területén ily módon tartózkodott azt megelőzően, hogy az uniós polgár családtagja lett.
- 31 Nyilvánvaló, hogy az olyan személyekkel szemben, akik – mint D. Sahin – az uniós polgár családtagjává válásukat megelőzően a menedékjog iránti kérelmükről szóló határozatra várva a tagállami szabályozás alapján ideiglenesen a tagállam területén tartózkodhattak, kizárólag ezen okból nem alkalmazható az irányelv 27. cikke.
- 32 Amint azt a Bíróság a fent említett Metock és társai ügyben hozott ítélete 99. pontjában kimondta, az állampolgársága szerinti tagállamon kívüli más tagállamban tartózkodó uniós polgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező házastársa, aki az uniós polgárt kíséri, vagy hozzá csatlakozik, hivatkozhat az irányelv rendelkezéseire a házasságkötés helyétől és idejétől, illetve a házastársnak a fogadó tagállamba való érkezése körülményeitől függetlenül.
- 33 E megfontolások fényében azt kell válaszolni az első kérdés a) és b) pontjára, hogy az irányelv 3. cikke (1) bekezdését, 6. cikke (2) bekezdését, valamint 7. cikke (1) bekezdése d) pontját és 7. cikke (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezések vonatkoznak azokra a családtagokra, akik az uniós polgártól függetlenül érkeztek a fogadó tagállamba, és csak ott szereztek hozzátartozói jogállást vagy alapítottak az uniós polgárral családot. E tekintetben nincs jelentősége, hogy a családtag a hozzátartozói jogállás megszerzésének vagy a családalapításnak az időpontjában a fogadó tagállam menedékjogra vonatkozó jogszabályai alapján ideiglenesen tartózkodik ebben az államban.

Az első kérdés c) pontjáról

- 34 Az első kérdés a) és b) pontjára adott válaszra tekintettel nem szükséges válaszolni az első kérdés c) pontjára. Ez utóbbi ugyanis csak arra az esetre merült fel kérdésként, ha az irányelvet úgy kell értelmezni, hogy nem biztosít tartózkodási jogot az olyan helyzetű családtagoknak, mint amilyenben az alapeljárásban szereplő kérelmező van.

A második kérdésről

- 35 Amint az a jelen végzés 32. pontjában szerepel, a Bíróság a fent hivatkozott Metock és társai ügyben hozott ítélete 99. pontjában kimondta, hogy az állampolgársága szerinti tagállamon kívüli más tagállamban tartózkodó uniós polgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező házastársa, aki az uniós polgárt kíséri, vagy hozzá csatlakozik, hivatkozhat az irányelv rendelkezéseire.
- 36 Amint az az első kérdés a) és b) pontjára adott válaszból kiderül, a D. Sahinhoz hasonló helyzetben lévő személyeket az irányelv 7. cikkének (2) bekezdése alapján megilleti a tartózkodáshoz való jog.
- 37 Az irányelv 9. cikkének (1) bekezdéséből és 10. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy a tartózkodási kártya az a dokumentum, amely igazolja az uniós polgár azon családtagjainak az adott tagállamban három hónapot meghaladó tartózkodáshoz való jogát, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai.

38 Az irányelv 10. cikkének (2) bekezdése, amely kimerítően felsorolja azokat a dokumentumokat, amelyeket az uniós polgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező családtagjaitól a tartózkodási kártya kiállításához a fogadó tagállam kérhet (lásd többek között a fent hivatkozott Metock és társai ügyben hozott ítélet 53. pontját).

39 Ha a D. Sahinhoz hasonló helyzetben lévő személytől kizárólag arra hivatkozva tagadják meg az uniós polgár családtagjának kiállítható tartózkodási kártyát, hogy a fogadó tagállam menedéjogra vonatkozó jogszabályai alapján az érintett csak ideiglenesen tartózkodhat ebben az államban, az azzal egyenértékű, mintha az irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében kimerítően felsorolt feltételeket egy újabbal egészítenék ki.

40 E körülmények között a második kérdésre azt kell válaszolni, hogy az irányelv 9. cikkének (1) bekezdésével és 10. cikkével ellentétes az a tagállami szabályozás, amely alapján valamely uniós polgár azon családtagjai, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, és akiket a közösségi jog, különösen az irányelv 7. cikke (2) bekezdése, alapján megillet a tartózkodás joga, csak azért nem kaphatnak az uniós polgár családtagjai számára kiállítható tartózkodási kártyát, mert a fogadó tagállam menedéjogra vonatkozó jogszabályai alapján ideiglenesen tartózkodhatnak ebben az államban.

A költségekről

41 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, 6. cikkének (2) bekezdését, valamint 7. cikke (1) bekezdésének d) pontját és 7. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezések azokra a családtagokra is vonatkoznak, akik az uniós polgártól függetlenül érkeztek a fogadó tagállamba, és csak ott szereztek hozzátartozói jogállást vagy alapítottak az uniós polgárral családot. E tekintetben nincs jelentősége, hogy a családtag a hozzátartozói jogállás megszerzésének vagy a családalapításnak az időpontjában a fogadó tagállam menedékjogra vonatkozó jogszabályai alapján ideiglenesen tartózkodik ebben az államban.
- 2) A 2004/38 irányelv 9. cikkének (1) bekezdésével és 10. cikkével ellentétes az a tagállami szabályozás, amely alapján valamely uniós polgár azon családtagjai, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, és akiket a közösségi jog, különösen ezen irányelv 7. cikke (2) bekezdésének alapján megillet a tartózkodás joga, csak azért nem kaphatnak az uniós polgár családtagjai számára kiállítható tartózkodási kártyát, mert a fogadó tagállam menedékjogra vonatkozó jogszabályai alapján ideiglenesen tartózkodhatnak ebben az államban.

Aláírások